

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4Csp/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202462
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518202462.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobcu R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému S. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X, štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 7.305,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 600,- Eur a v časti o zaplatenie uplatneného úroku z istiny vo výške 150,- Eur, z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 635,- Eur, úrok z omeškania za obdobie od 16.02.2015 do 15.10.2019 vo výške 343,11 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 635,- Eur od 16.10.2019 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaný m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 72 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 25.07.2018 sa pôvodný žalobca (Poštová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 4, IČO: 31 340 890), proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 7.305,80 Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 2.774,60 Eur, zmluvného úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 7.305,80 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7.305,80 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Dôvodil tým, že dňa 09.03.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Sadzobník poplatkov, na základe ktorej sa poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,- Eur. Žalovaný však nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, preto žalobca podľa § 565 Občianskeho zákonníka, dňa 29.10.2015 vyhlásil úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný vykonával čiastočné úhrady dlhu, avšak pohľadávku neuhradil v celom rozsahu, preto sa žalobca obrátil na súd.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil, považoval ju za nedôvodnú, pričom nárok žalobcu poprel, čo do dôvodu i výšky. Namietal, že uzatvorená zmluva o úvere nespĺňa zákonom stanovené predpoklady, konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. c/, j/, k/, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách ďalej len ZoSpÚ, preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 ZoSpÚ. Poukázal v rade prvom na nesprávnosť výpočtu ceny úveru, t.j. celkových

nákladov, ktoré má spotrebiteľ za úver zaplatiť. V zmluve je uvedená suma 7.056,19 Eur, pričom reálna výška nákladov úveru na základe výšky a počtu splátok je 8.148,80 Eur, do ktorej ešte nebol započítaný poplatok za správu a vedenie úverového účtu. So započítaním poplatku za vedenie účtu by celkové náklady na úver boli 8.348,- Eur. V nadväznosti na to, nie je v zmluve správne vypočítaná ani RPMN. Ďalej zmluva neobsahuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ani adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Okrem toho namietal, že zmluva obsahuje početné neprijateľné podmienky, napr. že súčasťou zmluvy sú aj obchodné podmienky pôvodného žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je včlenená do textu zmluvných podmienok, že zmluva obsahuje rozhodcovskú doložku. Žalovaný tvrdil, že do 15.10.2018 zaplatil žalobcovi na predmetný úver celkovo sumu 8.315 Eur.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca podaním zo dňa 16.10.2018 navrhol súdu zmenu v osobe žalobcu tak, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť R Collectors, s.r.o. Tento procesný krok bol zdôvodnený tým, že Poštová banka a.s. ako postupca a R Collectors s.r.o. ako postupník uzatvorili dňa 06.08.2018 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. W., predmetom ktorej bola aj pohľadávka uplatnená voči žalovanému. K tomuto podaniu bola Zmluva o postúpení pohľadávok č. W., jej príloha a súhlas nastupujúceho žalobcu.

5. Zmenu strán na strane žalobcu súd pripustil uznesením č.k. 4Csp/31/2018-117 zo dňa 05.11.2018.

6. V podaní zo dňa 04.12.2018 nový žalobca tvrdenia žalovaného poprel, pričom mal za to, že v zmluve je vypočítaná správne celková výška úveru i RPMN. Poukázal na to, že poistenie úveru nemalo byť započítané do celkovej výšky úveru ani do výpočtu RPMN, nakoľko k jeho uzatvoreniu došlo na základe žiadosti a vôle žalovaného (čl. 4 zmluvy o úvere), preto uvedené poistenie nespadá pod celkové náklady spotrebiteľa definované v § 2 písm. g/ ZoSpÚ. K (ne)potrebe rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom sa uvádza, že takéto členenie nie je potrebné, vzhľadom na potrebu eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSpÚ.

7. Žalobca podaniami zo dňa 23.09.2019 a zo dňa 14.10.2019 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 600,- Eur a v časti o zaplatenie úroku z istiny 150,- Eur, a to z dôvodu úhrady časti pohľadávky žalovaným po začatí konania. Súd preto výrokom I. konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie najmä oboznámením: Zmluvy o úvere - pôžička na bývanie zo dňa 09.03.2011, Výzvy Poštovej banky zo dňa 29.10.2015 na úhradu zosplateného dlhu, s kópiou poštovej doručky, Všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky, Sadzobníka poplatkov účinným od 07.03.2011, Upozornenia - Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.10.2015 vr. poštového podacieho hárku a odosielateľovi vrátenej obálky; výpisu z bankového systému žalobcu k úverovej zmluve XXXXXXXXXXXX, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. W. zo dňa 06.08.2018 vr. prílohy a potvrdením o vykonaných úhradách žalovaným a zistil nasledujúci skutkový stav:

9. Dňa 09.03.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o úvere - pôžička na bývanie, s nasledovnými parametrami (čl. 9) : Výška úveru 10.000,- Eur, Výška mesačnej splátky 151,24 Eur, Poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66 Eur, Výška splátky a poplatku za správu úverového účtu 152,90 Eur, Výška úrokovej sadzby 10,9 % p.a., RPMN banky 12,9 %, Priemerná RPMN na trhu 11,64 %, Celková výška nákladov 7.056,19 Eur, Poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, Dátum 1. splátky 15.04.2011, Dátum konečnej splatnosti úveru 15.03.2021, Dátum každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci, Počet mesačných splátok 120. Celkovú čiastku úveru zmluva definuje ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

10. Pri uzatvorení zmluvy bolo, v súlade s bodom 10.5 Obchodných podmienok, zároveň uzatvorené poistenie schopnosti splácať úver vo variante „základný súbor“, s mesačným poistným vo výške 13,24 Eur, splatným spolu so splátkou úveru.

11. Právny predchodca žalobcu žalovanému reálne vyplatil len 9.600,- Eur, nakoľko si z dohodnutej sumy úveru 10.000,- Eur zinkasoval poplatok vo výške 4 % (400,- Eur) za poskytnutie úveru na účet v inej banke ako Poštová banka. Uvedený poplatok vyplýval zo Sadzobníka poplatkov Poštovej banky.

12. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil riadne a včas, čím podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy a obchodných podmienok. Keďže žalovaný bol v omeškaní, Poštová banka, a.s. ho listom zo dňa 13.10.2015 v súlade § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornila, že ku dňu 12.10.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere vo výške 671,24 Eur viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Zároveň bol žalovaný upozornený, že v prípade, ak nedôjde k jej úhrade, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. Neskoršou výzvou zo dňa 29.10.2015 vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy 7.567,82 Eur (t.j. 7.305,80 Eur istina, úroky 257,37 Eur, poplatky za upomienky 4,65 Eur) z dôvodu, že ku dňu 29.10.2015 sa úverová pohľadávka stala predčasne splatnou v celom rozsahu.

13. Vychádzajúc z výpisu z bankového systému (čl. 66), potvrdení predložených žalovaným ako aj zhodných tvrdení strán, žalovaný (až na dve výnimky) riadne uhrádzal splátky úveru vr. poisťného do januára 2015, pričom do 13.01.2015 zaplatil sumu 7.098,43 Eur.

14. Po uvedenom dátume žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 1.866,57 Eur nasledovnými splátkami: 13.05.2015 vo výške 57,14 Eur; 11.06.2015 vo výške 138,- Eur; 13.07.2015 vo výške 89,76 Eur; 13.08.2015 vo výške 85,01 Eur; 11.09.2015 vo výške 96,66 Eur; 21.07.2017 vo výške 50,- Eur; 25.08.2017 vo výške 50,- Eur; 20.09.2017 vo výške 50,- Eur; 20.10.2017 vo výške 50,- Eur; 25.11.2017 vo výške 50,- Eur; 22.12.2017 vo výške 50,- Eur; 26.01.2018 vo výške 50,- Eur; 23.02.2018 vo výške 50,- Eur; 23.03.2018 vo výške 50,- Eur; 24.04.2018 vo výške 50,- Eur; 25.05.2018 vo výške 50,- Eur; 22.06.2018 vo výške 50,- Eur; 23.07.2018 vo výške 50,- Eur; 21.09.2018 vo výške 100,- Eur; 31.10.2018 vo výške 50,- Eur; 27.11.2018 vo výške 50,- Eur; 28.12.2018 vo výške 50,- Eur; 20.12.2019 vo výške 50,- Eur; 14.03.2019 vo výške 100,- Eur; 15.04.2019 vo výške 50,- Eur; 13.05.2019 vo výške 50,- Eur; 21.06.2019 vo výške 50,- Eur; 19.07.2019 vo výške 50,- Eur; 20.08.2019 vo výške 50,- Eur; 20.09.2019 vo výške 50,- Eur; 15.10.2019 vo výške 50,- Eur. Celkom žalovaný na predmetný úver uhradil čiastku 8.965 Eur.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 2 písm. g/, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len ZoSpÚ, sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

17. Podľa § 2 písm. h/ ZoSpÚ, sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 2 písm. i/ ZoSpÚ, sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

19. Podľa § 2 písm. l/ ZoSpÚ, sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSpÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

21. Podľa § 11 ods. 1 ZoSpÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Primárne súd konštatuje, že žalobca preukázal aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, pretože pohľadávku voči žalovanému z predmetnej zmluvy o úvere platne nadobudol od pôvodného žalobcu a veriteľa - Poštová banka, a.s., a to na základe postúpenia podľa § 524 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, o čom svedčí najmä predložená zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018. Pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala žalovaného na splnenie dlhu zo zmluvy vyhlásením predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 29.10.2015. Z obsahu spisu je pritom zrejme, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní o viac ako 90 dní.

23. Pokiaľ ide o predloženú úverovú zmluvu zo dňa 09.03.2011, táto podlieha režimu zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po jej preskúmaní súd zistil, že neobsahuje všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 ZoSpÚ, preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

24. V rade prvom, v zmluve nie je správne uvedená celková výška nákladov spotrebiteľa /resp. celkových nákladov spotrebiteľa/ podľa § 2 písm. g/ ZoSpÚ. V zmluve sa uvádza suma 7.056,19 Eur, avšak vynásobením výšky dohodnutej splátky úveru 152,90 Eur (vrátane poplatku za vedenie úverového účtu) počtom splátok 120, získame hodnotu 18.348 Eur (152,90 Eur x 120 = 18.348 Eur). Odpočítaním výšky úveru 10.000,- Eur, dostaneme skutočnú výšku nákladov spotrebiteľa 8.348 Eur, čo je o 1.291,81 Eur viac, než uvádza zmluva.

25. Na tomto mieste súd uvádza, že mal veľké pochybnosti vo vzťahu k argumentácii žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaný nebol nútený spolu s úverovou zmluvou uzatvoriť aj pripojené poistenie a preto by poistné vo výške 13,24 Eur mesačne vôbec nemalo byť zahrnuté do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g/ ZoSpÚ. Súd považoval za oveľa pravdepodobnejšie tvrdenie žalovaného, že pokiaľ by vtedy uvedené poistenie neuzatvoril, tak uvedený úver nedostane. Pre banku je totiž vždy istejšie, pokiaľ je dlžník poistený pre prípad straty schopnosti úver splácať, preto uvedené tvrdenie žalobcu vyhodnotil súd ako účelové v snahe zhojiť podstatný nedostatok predloženej úverovej zmluvy. Len pre úplnosť súd poukazuje na to, že ani v prípade odpočítania mesačného poistného by nebol výpočet celkových nákladov spotrebiteľa správny.

26. Vzhľadom k tomu, že podľa zákona „celková výška nákladov spotrebiteľa“ tvorí zložku „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ (§ 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 2 písm. h/ a g/ ZoSpÚ), súd dospel k záveru, že žalovaný spotrebiteľ nemal v tomto prípade možnosť z obsahu zmluvy zistiť skutočnú celkovú čiastku úveru. Na jednej strane preto, že celková čiastka úveru v zmluve nie je vyčíslená (je definovaná iba ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom), čo nemožno v spotrebiteľskej zmluve považovať za dostačujúce. Na strane druhej preto, že pokiaľ by aj spotrebiteľ sčítal výšku úveru 10.000,- Eur s uvedenou celkovou výškou nákladov 7.056,19 Eur, dopracoval by sa k sume 17.056,19 Eur čo je podstatne menej, než by na základe zmluvy v skutočnosti bol povinný zaplatiť.

27. V nadväznosti na uvedené, súd dospel k záveru, že predložená úverová zmluva trpí nedostatkom obligatórnej náležitosti vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSpÚ, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSpÚ.

28. Na tomto mieste súd považoval už za nadbytočné zaoberať sa správnosťou výpočtu RPMN, a to najmä z toho dôvodu, že samotný výpočet RPMN je do takej miery zložitý, že by nebolo účelné v tomto smere viesť dokazovanie, keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov na základe iných nedostatkov zmluvy. Rovnako sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že v zmluve nie je uvedená adresa, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, keďže poskytovateľ úveru bol v zmluve riadne označený všetkými potrebnými identifikačnými údajmi (obchodným menom, sídlom, IČO, údajom o zápise v obchodnom registri), ktoré umožňujú spotrebiteľovi v prípade potreby reklamácie alebo sťažnosti kontaktovať veriteľa. Pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa neprijateľných podmienok obsiahnutých v zmluve, skúmanie otázky, či zmluva obsahovala inkorporovanú dohodu o zrážkach zo mzdy, alebo rozhodcovskú doložku súd nepovažoval za potrebné, keďže nemali pre rozhodnutie súdu o povinnosti žalovaného zaplatiť žiaden význam.

29. Vychádzajúc zo zistenia, že pôvodný žalobca poskytol žalovanému na základe predmetnej úverovej zmluvy len sumu 9.600,- Eur (po odpočítaní 400,- Eur poplatku za poskytnutie úverových prostriedkov na účet v inej banke) a žalovaný doposiaľ preukázateľne uhradil žalujúcej strane sumu 8.965,- Eur, zaviazal ho na úhradu zostatku istiny vo výške 635,- Eur.

30. Zároveň súd žalobcovi priznal aj právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania. Žalobca požadoval úrok z omeškania len vo výške 5,05 % ročne, hoci by mu vzhľadom na uzatvorenie zmluvy v roku 2011 patril zákonný úrok vo výške 8,05 % podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 10c a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd však nemohol prekročiť žalobný návrh, preto priznal úrok len v požadovanej výške.

31. Pri výpočte úroku z omeškania súd vychádzal z toho, že do predčasného zosplatenia úveru dňa 29.10.2015 sa žalovaný dostával do omeškania s každou jednotlivou nezaplatenou splátkou istiny (bez poplatku za vedenie úverového účtu) vo výške 151,24 Eur vždy ku dňu nasledujúcemu po dni jej splatnosti, t.j. k 16.02.2015, 16.03.2015, 16.04.2015, 16.05.2015, 16.06.2015, 16.07.2015, 16.08.2015, 16.09.2015 a 16.10.2015, pričom vždy započítal aj jednotlivé úhrady vykonané žalovaným dňa 13.05.2015 (57,14 Eur), 11.06.2015 (138 Eur), 13.07.2015 (89,76 Eur), 13.08.2015 (85,01 Eur) a 11.09.2015 (96,66 Eur). Do zosplatenia úveru tak vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 17,73 Eur.

32. Ku dňu zosplatenia úveru (29.10.2015) žalovaný dlhoval pôvodnému žalobcovi ešte časť istiny vo výške 2.035,- Eur. Jednotlivými úhradami vykonanými v dňoch 21.07.2017 (50,- Eur); 25.08.2017 (50,- Eur); 20.09.2017 (50,- Eur); 20.10.2017 (50,- Eur); 25.11.2017 (50,- Eur); 22.12.2017 (50,- Eur); 26.01.2018 (50,- Eur); 23.02.2018 (50,- Eur); 23.03.2018 (50,- Eur); 24.04.2018 (50,- Eur); 25.05.2018 (50,- Eur); 22.06.2018 (50,- Eur); 23.07.2018 (50,- Eur); 21.09.2018 (100,- Eur); 31.10.2018 (50,- Eur); 27.11.2018 (50,- Eur); 28.12.2018 (50,- Eur); 20.12.2019 (50,- Eur); 14.03.2019 (100,- Eur); 15.04.2019 (50,- Eur); 13.05.2019 (50,- Eur); 21.06.2019 (50,- Eur); 19.07.2019 (50,- Eur); 20.08.2019 (50,- Eur); 20.09.2019 (50,- Eur) a 15.10.2019 (50,- Eur) žalobca dlh na istine postupne znižoval, čo súd pri výpočte zohľadňoval. Od zosplatenia úveru do 16.10.2019 tak vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 325,29 Eur. Celkovo tak priznal žalobcovi úrok z omeškania za obdobie od 16.02.2015 do 16.10.2019 v celkovej výške 343,11 Eur.

33. Na základe uvedených skutočností, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške 635,- Eur, úroku z omeškania za obdobie od 16.02.2015 do 15.10.2019 vo výške 343,11 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 635,- Eur od 16.10.2019 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko podľa presvedčenia súdu žalobca nemá právo na zaplatenie úrokov ani poplatkov z predmetného úverového vzťahu.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že by procesne úspešnejšiemu žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 72 %. Vychádzal z toho, že žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 10.080,40 Eur (7.305,80 Eur istina + 2.774,60 Eur vyčíslený úrok z omeškania), pričom procesne úspešný bol len v časti 1.385 Eur (635,- Eur a 750,- Eur späťvzatie žaloby pre správanie žalovaného). Procesný úspech žalobcu tak predstavuje 14 % a procesný úspech žalovaného 86 %. Čistý procesný úspech žalovaného je 72 % (86 % - 14 % = 72 %), preto žalobcu v takomto rozsahu zaviazal na náhradu účelne vynaložených trov konania žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.